

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 882

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 7 decembrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
9. — Ordin pentru aprobarea Normelor privind aplica- rea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asi- gurătorilor care vor practica această asigurare în anul 2003.....	1-16

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor care vor practica această asigurare în anul 2003

Ținând seama de dispozițiile art. 5, 53 și 67 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, astfel cum au fost modificate prin art. 45 alin. (4) din Legea nr. 32/2000*) privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (27) și ale art. 47 pct. 2 lit. k) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor,

potrivit hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 27 noiembrie 2002, prin care s-au adoptat Normele privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor care vor practica această asigurare în anul 2003,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor care vor practica această asigurare în anul 2003, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

*) Art 45 alin. (4) din Legea nr. 32/2000 a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 5 iulie 2000.

Art. 2. — Pe data de 31 decembrie 2002 se abrogă Normele privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8

din 22 noiembrie 2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 30 noiembrie 2001.

Art. 3. — Direcția generală asigurări obligatorii din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 2 decembrie 2002.

Nr. 9.

ANEXĂ

NORME

privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor care vor practica această asigurare în anul 2003

În temeiul prevederilor art. 5, 53 și 67 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, modificate prin art. 45 alin. (4) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, precum și ale art. 47 pct. 2 lit. k) din Legea nr. 32/2000, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă următoarele norme, prin care se stabilesc nivelul primelor de asigurare și termenele de plată ale acestora, limitele despăgubirilor corelate cu nivelul primelor de asigurare, criteriile de aplicare a acestei asigurări, autorizarea asigurătorilor și alte elemente pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule pentru anul 2003.

TITLUL I

Nivelul primelor de asigurare, termenele de plată a acestora și limitele despăgubirilor

Art. 1. — (1) Nivelul primelor de asigurare pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule pentru anul 2003 este prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Este interzis asigurătorilor să încaseze prime de asigurare sub nivelul primelor prevăzute în anexa nr. 2, cu excepția cazurilor menționate la art. 2 alin. (2) și (3).

(3) În cadrul activității de contractare a asigurării, prin alte persoane decât personalul propriu, angajat cu carte de muncă, al societății autorizate să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, nivelul maxim al cheltuielilor de achiziție va fi:

- a) 5% pentru agenții de asigurare;
- b) 8% pentru brokerii de asigurare.

Valorile procentuale de mai sus se vor aplica asupra primelor încasate conform prevederilor alin. (2).

(4) Nerespectarea prevederilor prezentului articol se va sancționa cu retragerea imediată a autorizației societății de a practica asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, conform art. 8 coroborat cu art. 39 din Legea nr. 32/2000 și cu neacordarea autorizării pentru anul 2004, în situația în care persoanele care se fac vinovate de încălcarea prevederilor prezentului articol au acționat ca urmare a unor dispoziții scrise din partea asigurătorului.

Art. 2. — (1) În cazul persoanelor care dețin autovehicule înmatriculate sau supuse înmatriculării în România primele de asigurare se plătesc astfel:

a) pentru autovehiculele care sunt deja înmatriculate la data de 31 decembrie 2002, primele se plătesc pentru întregul an 2003 sau fracționat, aferent perioadelor:

— 1 ianuarie—31 decembrie 2003, până la data de 31 decembrie 2002;

— 1 ianuarie—31 mai 2003, până la data de 31 decembrie 2002;

— 1 iunie—31 decembrie 2003, până la data de 31 mai 2003;

b) anterior înmatriculării autovehiculului în circulație, pentru autovehiculele care se înmatriculează/reînmatriculează în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2003;

c) anterior eliberării autorizației provizorii de circulație.

(2) Persoanele fizice pensionate beneficiază de o reducere cu 20% a primelor de asigurare în baza talonului sau a deciziei de pensionare.

(3) Persoanele cu deficiențe locomotorii, deținătoare de motocicli și de autoturisme adaptate infirmității lor, inclusiv cele primite de acestea în folosință, beneficiază de o reducere cu 50% a primelor de asigurare.

(4) În cazul neachitării la scadență a primelor de asigurare prevăzute la art. 1, deținătorul autovehiculului este neasigurat până în momentul intrării în vigoare a asigurării.

Art. 3. — Pentru autovehiculele care se înmatriculează temporar, respectiv pentru cele ce urmează să fie scoase definitiv din țară, precum și în cazul eliberării unei autorizații provizorii de circulație, primele de asigurare se calculează lunar și reprezintă 1/10 din prima de asigurare anuală prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 4. — Pentru autovehiculele care se înmatriculează permanent în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2003 prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună cuprinsă între data începerii răspunderii asigurătorului și data de 31 decembrie 2003 reprezintă 1/10, dar nu mai mult decât valoarea primei anuale; orice fracțiune de lună, mai mare de 15 zile, se consideră lună întreagă.

Art. 5. — (1) Pentru autovehiculele ce sunt utilizate în activități sezoniere în agricultură sau construcții și care nu sunt utilizate timp de cel puțin 3 luni consecutive, primele de asigurare se calculează lunar și reprezintă 1/10 din prima de asigurare anuală prevăzută în anexa nr. 2.

(2) Deținătorii de parcuri auto formate din cel puțin 10 autovehicule înmatriculate pot negocia cu asigurătorii autorizați pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule plata fracționată a primelor de asigurare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 6. — În cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate sau ale căror asigurări expiră în timpul în care se află pe teritoriul României, primele de asigurare aferente perioadei în care autovehiculul neasigurat se află în România se plătesc anticipat și integral, astfel:

a) în mod obligatoriu, la intrarea autovehiculului pe teritoriul României, la punctele de trecere a frontierei, în cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate;

b) cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a documentelor de asigurare, la unitățile teritoriale ale asigurătorilor autorizați, în cazul persoanelor care se află pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate și ale

căror asigurări expiră în perioada în care se află în România.

Art. 7. — Răspunderea asigurătorului începe:

a) din momentul plății primei de asigurare și al eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a asigurării, înscrisă în document, pentru asiguratul care își îndeplinește obligațiile de plată în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) și la art. 6;

b) după 48 de ore de la expirarea zilei în care s-a plătit prima de asigurare și s-a eliberat documentul de asigurare, pentru asiguratul care nu și-a îndeplinit obligațiile de plată a primei de asigurare prevăzute la art. 2 și 6, respectiv pentru asiguratul care nu a plătit la scadență prima de asigurare aferentă perioadei respective;

c) din momentul plății primei de asigurare și al eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a asigurării, înscrisă în document, și de data eliberării autorizației provizorii de circulație sau a înmatriculării autovehiculului pe numele deținătorului, pentru asiguratul care își îndeplinește obligațiile de plată a primei de asigurare prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) și c);

d) în tot cuprinsul prezentului articol prin *plata primei de asigurare* se înțelege plata acesteia în numerar sau prezentarea ordinului de plată vizat de banca la care asiguratul are deschis contul de disponibil.

Art. 8. — (1) Răspunderea asigurătorului încetează la ora 24,00 a ultimei zile de valabilitate înscrise în polița de asigurare pentru care s-a plătit prima de asigurare datorată sau, anterior acestei date, în momentul radierii autovehiculului.

(2) Dovada plății primelor de asigurare revine asiguratului, înscrisul constatator fiind chitanța, ordinul de plată sau alt document probator al plății.

Art. 9. — (1) Pentru autovehiculele care se radiază din circulație în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2003 prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună cuprinsă între data începerii și data încetării răspunderii asigurătorului reprezintă 1/10 din prima de asigurare anuală.

(2) Diferența dintre prima de asigurare plătită și cea calculată conform alin. (1) se restituie asiguratului, la cererea scrisă a acestuia, însoțită de documentele doveditoare, și numai în cazurile în care nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri pentru evenimente produse în perioada de valabilitate a asigurării.

Art. 10. — (1) În unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubelor, asigurătorul acordă despăgubiri, inclusiv pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil, în următoarele limite:

a) de la 1.000.000 lei până la maximum 800.000.000 lei, indiferent de numărul persoanelor păgubite, în caz de avariere ori de distrugere a bunurilor, pentru pagube materiale directe și indirecte de peste 1.000.000 lei;

b) până la 200.000.000 lei pentru fiecare persoană, dar nu mai mult de 1.000.000.000 lei, indiferent de numărul persoanelor accidentate, în caz de vătămări corporale sau de deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial.

(2) Limitele despăgubirilor menționate la alin. (1) se aplică în cazul daunelor produse prin accidente de autovehicule survenite în anul 2003.

Art. 11. — (1) Dovada existenței asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, în cazul controalelor efectuate de organele de poliție, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 136/1995*, o constituie polița de asigurare emisă de asigurătorii autorizați să practice această asigurare în România sau documentele internaționale de asigurare de răspundere civilă auto, eliberate de societăți de asigurare din străinătate, cu valabilitate pe teritoriul României și numai pentru perioada menționată în acestea.

(2) Polițele de asigurare se vor tipări la Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. sau la alte unități tipografice sub supravegherea acesteia, selectate pe baza criteriilor stabilite prin Ordin al ministrului finanțelor publice

nr. 1.177/1998 conform Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora. Forma, dimensiunile și conținutul polițelor de asigurare au fost aprobate de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asiguratilor și au fost transmise Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. Seriile polițelor de asigurare se vor repartiza societăților care vor depune documentație de autorizare, prin tragere la sorți, în termen de 5 zile de la data depunerii acesteia.

Art. 12. — Nivelul amenzilor și celelalte sancțiuni sunt prevăzute la art. 63 și 64 din Legea nr. 136/1995*, respectiv:

a) refuzul societății comerciale autorizate de a încheia asigurarea obligatorie se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei, putându-se lua și măsura de suspendare a activității pe o perioadă de până la un an, potrivit art. 63 din Legea nr. 136/1995;

b) încălcarea de către persoanele fizice și juridice a obligației de asigurare prevăzute la art. 48 și 56 din Legea nr. 136/1995 se sancționează cu amendă de la 1.000.000 lei la 2.000.000 lei, și cu reținerea certificatului de înmatriculare a autovehiculului până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării, potrivit art. 64 din Legea nr. 136/1995.

TITLUL II

Autorizarea asigurătorilor și alte elemente referitoare la practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule

Art. 13. — Vor fi autorizați pentru a practica asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule pentru anul 2003, în conformitate cu prevederile Legii nr. 136/1995, cu modificările ulterioare, asigurătorii care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) sunt autorizați, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000, cu modificările ulterioare, și ale Normelor nr. 2/2001 privind informațiile și documentele cerute pentru autorizarea asigurătorilor și criteriile pentru aprobarea acțiunilor semnificative și a persoanelor semnificative ale asigurătorilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguratilor nr. 2/2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 24 august 2001;

b) dovedesc că dispun de active lichide care să reprezinte cel puțin nivelul capitalului social prevăzut în Legea nr. 32/2000, cu modificările ulterioare;

c) dovedesc îndeplinirea prevederilor art. 18 din Legea nr. 32/2000 privind activele admise să reprezinte rezervele tehnice aferente asigurătorilor generale și asigurătorilor de viață (se vor lua în calcul numai activele negrevate de sarcini);

d) dovedesc dispersia plasamentelor activelor admise să reprezinte rezervele tehnice aferente asigurătorilor generale și asigurătorilor de viață în conformitate cu prevederile Normelor nr. 6/2001 privind categoriile de active admise să reprezinte rezervele tehnice ale asigurătorului care practică asigurări generale, regulile de dispersare a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate, puse în aplicare prin Ordinul nr. 6/2001, modificate și completate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguratilor nr. 1/2002;

e) dispun de o rețea teritorială formată din cel puțin o unitate (sucursală, agenție), înregistrată la Oficiul registrului comerțului, în fiecare județ și în municipiul București;

f) pentru fiecare unitate dispun de personal propriu specializat în activitatea de constatare și de lichidare a daune-

* Art. 63 și 64 din Legea nr. 136/1995 au fost modificate prin art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 1.194/2000 privind unele măsuri în legătură cu asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule.

lor auto și efectuează plăți de despăgubire la cel puțin una dintre unitățile teritoriale din fiecare județ;

g) practică de cel puțin 2 ani asigurarea facultativă de autovehicule;

h) dispun de o dotare cu tehnică de calcul și soft adecvate care să permită ținerea unor evidențe detaliate privind documentele de asigurare și centralizarea în termen a informațiilor/datelor colectate de la unitățile teritoriale, în vederea creării unei baze de date la nivel național. Informațiile necesare a fi colectate și transmise în baza de date la nivel național sunt prezentate în anexa nr. 3.

Art. 14. — (1) În vederea obținerii autorizării de practicare a asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, asiguratorii vor prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor următoarele documente:

a) cerere de autorizare pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă a autovehiculelor pentru anul 2003 și o documentație din care să rezulte îndeplinirea condițiilor de autorizare prevăzute la art. 13;

b) pentru asiguratorii care în anul 2002 nu au fost autorizați să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă, un raport privind contractele de asigurare facultativă a autovehiculelor din ultimii 2 ani (prime încasate, comisioane și daune plătite, volumul rezervei pentru daunele nelichidate, număr de contracte încheiate și număr de dosare de daună, din care rămase nelichidate);

c) balanța de verificare pentru asigurările generale și asigurări de viață, încheiată la 31 octombrie 2002 (centralizatoare, sintetică și analitică) și contul tehnic aferent asigurărilor generale, încheiat la 31 octombrie 2002, conform modelului din anexa nr. 4;

d) extras de la Oficiul registrului comerțului, din care să rezulte existența unităților teritoriale conform prevederilor art. 13 lit. e). Pentru fiecare unitate teritorială se vor prezenta lista personalului de specialitate, structura de lucru necesară efectuării plăților de despăgubiri, precum și alte informații utile centralizate conform modelului din anexa nr. 5;

e) o declarație a conducerii societății de asigurare, din care să rezulte că va respecta întocmai prevederile prezentelor norme, sub sancțiunile prevăzute la art. 39 din Legea nr. 32/2000, potrivit modelului din anexa nr. 6.

(2) Dacă în urma analizării documentației depuse rezultă neconcordanțe, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor

poate solicita informații suplimentare probate prin acte oficiale și documente justificative, autorizarea fiind amânată până la clarificarea tuturor aspectelor.

Art. 15. — (1) Cererile de autorizare împreună cu documentația aferentă, conform prezentelor norme, depuse în termen de 5 zile calendaristice de la data publicării prezentelor norme în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi soluționate în a 12-a zi de la această dată.

(2) Cererile de autorizare împreună cu documentația aferentă, conform prezentelor norme, depuse după 5 zile calendaristice de la data publicării prezentelor norme în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi soluționate în termen de 7 zile de la înregistrarea acestora la registratura Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 16. — (1) În aplicarea prevederilor art. 5 și 53 din Legea nr. 136/1995, modificate prin art. 45 alin. (4) din Legea nr. 32/2000, precum și ale art. 10 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 32/2000, avându-se în vedere elaborarea și publicarea prezentelor norme, gestionarea programului de monitorizare a activității asiguratorilor autorizați pentru practicarea acestei asigurări și pentru protejarea corespunzătoare a intereselor asiguraților, se prelevă o cotă procentuală de 0,88% din volumul primelor de asigurare încasate lunar pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule.

(2) Sumele determinate prin aplicarea cotei de 0,88% asupra volumului lunar al primelor de asigurare încasate se vor vira până la data de 25 a lunii următoare în contul nr. 50.0314045240, deschis pe seama Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor la Trezoreria Municipiului București.

(3) Sumele determinate potrivit alin. (1), aferente primelor de asigurare încasate pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în cursul lunii decembrie 2002, pentru exercițiul financiar 2003, vor fi virate până la data de 25 ianuarie 2003.

Art. 17. — (1) Asiguratorii au obligația de a întocmi evidențe lunare privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, potrivit modelelor prezentate în anexele nr. 7a) și 7b).

(2) Asiguratorii vor transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor rapoarte lunare până la data de 30 a lunii următoare, pe baza evidențelor sus-menționate.

Art. 18. — În contabilitatea asiguratorului autorizat pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule se vor efectua următoarele înregistrări contabile:

1. Evidențierea primelor de asigurare RCA încasate în exercițiul financiar 2002 și aferente exercițiului financiar 2003:

54421 „Conturi curente la bănci“ (analitic distinct)	=	4742 „Venituri înregistrate în avans privind asigurările generale“; (analitic distinct)
---	---	--

2. La începutul exercițiului financiar 2003 vor fi evidențiate astfel:

4012 „Decontări privind primele de asigurare aferente asigurărilor generale“ (analitic distinct)	=	702 „Venituri din primele brute subscrise privind asigurările generale directe“ (analitic distinct)	— cu primele de asigurare brute subscrise;
---	---	--	--

concomitent

4742 „Venituri înregistrate în avans privind asigurările generale“ (analitic distinct)	=	4012 „Decontări privind primele de asigurare aferente asigurărilor generale“ (analitic distinct)	— cu primele de asigurare încasate în exercițiul financiar 2002;
---	---	---	--

3. Evidențierea cheltuielilor cu comisioanele plătite brokerilor și agenților de asigurare:

4722 „Cheltuieli de achiziție reportate privind asigurările generale“	=	5442 „Conturi curente la bănci privind asigurările generale“
---	---	--

sau

5472 „Casa privind asigurările generale“
--

Ulterior se va evidenția repartizarea acestor cheltuieli în perioadele următoare pe naturi de cheltuieli conform scadențarului, efectuându-se înregistrarea contabilă:

602 „Cheltuielile privind daunele și prestațiile la asigurările generale directe” = 4722 „Cheltuieli de achiziție reportate privind asigurările generale”

Pentru conturile:

4722 „Cheltuieli de achiziție reportate privind asigurările generale” și

602 „Cheltuieli privind daunele și prestațiile la asigurările generale directe” vor fi utilizate următoarele conturi analitice:

- 47222 „Comisioane pentru brokeri de asigurare”
- 47223 „Comisioane pentru agenți de asigurare”
- 6021 Cheltuieli privind daunele și prestațiile la asigurările directe pentru brokeri de asigurare”
- 6022 Cheltuieli privind daunele și prestațiile la asigurările directe pentru agenți de asigurare”

4. Evidențierea sumei virate în contul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit art. 16 alin. (2):

6432 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate privind asigurările generale” (analitic distinct) = 4472 „Fonduri speciale, taxe și vărsăminte asimilate privind asigurările generale” (analitic distinct)

4472 „Fonduri speciale, taxe și vărsăminte asimilate privind asigurările generale” (analitic distinct) = 54421 „Conturi curente la bănci privind asigurările generale” (analitic distinct)

TITLUL III

Norme tehnice cu privire la aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule pentru anul 2003

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 19. — Asigurătorii autorizați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule acordă, în baza primelor de asigurare plătite, despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații acestora răspund, în baza legii, față de terțe persoane păgubite prin accidente de autovehicule care au loc pe teritoriul României, precum și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil, în limitele prevăzute la art. 10 alin. (1).

Art. 20. — Se consideră că sunt întrunite elementele răspunderii civile față de terțe persoane (răspundere civilă delictuală) și se acordă despăgubiri atunci când rezultă cumulativ:

a) săvârșirea unei fapte ilicite de către deținătorul sau conducătorul autovehiculului care a produs accidentul, ca de exemplu: nerespectarea regulilor de circulație, acte de neglijență în conducerea sau paza autovehiculului etc.;

b) existența unui prejudiciu produs persoanei păgubite;

c) existența unui raport de cauzalitate între prejudiciul suferit de persoana păgubită și fapta ilicită a deținătorului sau conducătorului autovehiculului care a produs accidentul;

d) culpa deținătorului sau conducătorului autovehiculului în săvârșirea faptei ilicite, cauzatoare a accidentului. Este în culpă cel care săvârșește fapta cu intenție, din neglijență sau imprudență.

Art. 21. — Asigurătorii acordă despăgubiri:

1. indiferent de locul în care a fost produs accidentul de autovehicul (pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în orice alte locuri), atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării autovehiculului asigurat;

2. pentru pagubele produse de dispozitivele sau instalațiile cu care au fost echipate autovehiculele, precum

și pentru pagubele cauzate de remorci, semiremorci ori atașate, dar numai în timpul în care acestea sunt atașate unui autovehicul asigurat, inclusiv pentru pagubele produse din cauza desprinderii accidentale a acestora de autovehicule;

3. dacă paguba a fost produsă din culpa conducătorului autovehiculului, prin fapta lucrului (când paguba își are cauza în însușirile, acțiunea sau interacțiunea lucrului), prin intermediul altui lucru antrenat de deplasarea autovehiculului, prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanțelor, materialelor sau a obiectelor transportate.

Art. 22. — (1) În situația în care cel păgubit a contribuit din culpă la producerea accidentului sau la mărirea pagubei, cel chemat să răspundă va fi ținut răspunzător numai pentru partea din pagubă care îi este imputabilă (culpa comună). În astfel de situații întinderea răspunderii fiecărei persoane va fi cea rezultată din acte.

(2) În situația în care din acte nu rezultă întinderea răspunderii fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părților implicate în accident, fiecare având dreptul la despăgubire în proporția în care NU s-a făcut răspunzător de producerea accidentului.

Art. 23. — Asigurătorii nu acordă despăgubiri pentru:

1. cazurile în care deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:

- a) dintr-un caz de forță majoră;
- b) din culpa exclusivă a persoanei păgubite;
- c) din culpa exclusivă a unei terțe persoane;

2. pagubele produse bunurilor aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice asigurate, dacă au fost provocate de un alt autovehicul aparținând aceleiași persoane fizice sau juridice, condus de un prepus al aceleiași persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică asigurată;

3. pagubele cauzate în situațiile în care deținătorul autovehiculului nu face dovada valabilității la data accidentului a poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule sau răspunderea asigurătorului nu începuse;

4. pagubele situate sub limita minimă a despăgubirilor de asigurare prevăzute în actul normativ în vigoare la data producerii accidentului, pentru avarierea ori distrugerea bunurilor în unul și același accident, indiferent de numărul

persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei;

5. partea din prejudiciu care depășește limitele maxime ale despăgubirilor de asigurare prevăzute în actul normativ în vigoare la data producerii accidentului, produs în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei;

6. amenzile de orice fel și cheltuielile penale la care ar fi obligat deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, precum și cheltuielile de executare a hotărârilor penale privind plata despăgubirilor;

7. cheltuielile făcute în procesul penal de deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluționat și latura civilă;

8. sumele pe care conducătorul autovehiculului, răspunzător de producerea pagubei, este obligat să le plătească deținătorului care i-a încredințat autovehiculul asigurat pentru avarierea ori distrugerea acestui autovehicul;

9. pagubele produse persoanelor sau bunurilor transportate, dacă între deținătorul autovehiculului care a produs accidentul sau conducătorul auto răspunzător și persoanele păgubite a existat un raport contractual (civil, comercial, de muncă etc., cu titlu oneros sau gratuit);

10. pagubele produse la locul de muncă de dispozitivele sau instalațiile montate pe autovehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje sau instalații de lucru;

11. pagubele produse prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;

12. pagubele produse ca urmare a transportului de produse periculoase (radioactive, ionizante, inflamabile, explozive, corosive, combustibile), care au determinat sau au agravat producerea pagubei;

13. pretențiile ca urmare a diminuării valorii bunurilor după reparație.

CAPITOLUL II

Avizarea și constatarea pagubelor

Art. 24. — (1) Pentru recuperarea pagubelor produse ca urmare a accidentelor de autovehicule persoanele păgubite se vor adresa societății de asigurare cu care deținătorul autovehiculului răspunzător de producerea accidentului a încheiat asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.

(2) Dacă pentru recuperarea prejudiciului, persoana păgubită se adresează asigurătorului său de bunuri, constatarea avariilor, evaluarea și stabilirea despăgubirilor, efectuate cu respectarea prevederilor prezentelor norme, vor fi opozabile asigurătorului de răspundere civilă al persoanei vinovate.

Art. 25. — (1) Încuviințarea cu privire la stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoane păgubite și asigurători se dă:

a) de către deținătorul auto răspunzător de producerea pagubei sau de conducătorul acestuia — numai în cazul în care despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58 din Legea nr. 136/1995 — pe actele eliberate de autoritățile publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule, pe înștiințarea sau pe procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător. Această încuviințare constituie și avizare de daună pentru asigurătorul de răspundere civilă, în sensul art. 59 din Legea nr. 136/1995;

b) de către persoana păgubită (în cazul persoanelor juridice, de reprezentantul acestora) pe procesul-verbal de constatare a pagubelor, întocmit de asigurător în dublu exemplar.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), în cazul persoanelor fizice încuviințarea poate fi dată de soția (soțul) asiguratului, respectiv a (al) persoanei păgubite, ori, în caz de

imposibilitate a ambilor soți (spitalizare, deces, detenție, lipsă îndelungată din localitate etc.), de oricare dintre următoarele persoane majore: copii; părinți, surori sau frați ai asiguratului, respectiv ai persoanei păgubite ori ai soției (soțului) acestora.

Art. 26. — Deschiderea dosarului de daună, precum și constatarea pagubelor se efectuează și în cazurile în care nu s-a primit încă înștiințarea de la asiguratul răspunzător de producerea pagubei, însă persoanele păgubite se prezintă la asigurătorul acestuia cu dovezi privind răspunderea asiguratului, cauzele și împrejurările accidentului.

Art. 27. — (1) Procesul-verbal de constatare a pagubelor se semnează de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

(2) Eventualele obiecții ale părților cu privire la pagubele constatate vor fi menționate în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta.

(3) Eventualele modificări în cuprinsul procesului-verbal trebuie certificate sub semnătura aceluiași persoane care l-au semnat.

(4) Dacă prin demontarea sau reparația bunului avariât au rezultat și alte pagube produse ca urmare a accidentului, ce nu au putut fi constatate inițial, se va întocmi un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor, cu participarea aceluiași persoane care au luat parte la constatarea inițială.

Art. 28. — După efectuarea constatării asigurătorul este obligat să elibereze păgubitului o copie de pe procesul-verbal de constatare a pagubelor, întocmit de asigurător, prin care să indice numărul de dosar deschis, piesele constatate ca avariate în accident și soluțiile tehnice adoptate (înlocuire sau reparație).

Art. 29. — Asigurătorii pot acorda despăgubiri și în cazul în care persoana păgubită a procedat la repararea autovehiculului avariât înainte ca asigurătorii să efectueze constatarea pagubei, dacă împrejurările și cauzele producerii evenimentului asigurat, precum și quantumul pagubei rezultă din actele aflate la dosar. În asemenea situații stabilirea mărimii avariilor și a quantumului pagubelor se va face în baza datelor consemnate în actele încheiate de organele de poliție, unitățile de pompieri sau celelalte autorități publice competente, a documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor efectuate, coroborate cu prețurile practice de unitățile de specialitate, a declarațiilor scrise ale păgubitului și ale martorilor și a altor dovezi prezentate, coroborate cu propriile constatări ale asigurătorului, rezultate în urma examinării reparațiilor executate autovehiculului și, după caz, a eventualelor părți componente sau piese avariate înlocuite, precum și cu investigațiile în legătură cu dinamica accidentului, localizarea acestuia etc. Și în aceste cazuri datele constatate vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor la autovehicule, care va fi semnat de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

CAPITOLUL III

Stabilirea despăgubirilor

Art. 30. — Despăgubirile se stabilesc pe baza convenției dintre asigurat, persoana păgubită și asigurător, ori în cazul în care nu s-a realizat înțelegerea, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă pronunțată în România.

Art. 31. — (1) Stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători se poate face în cazurile în care, din actele încheiate de organele de poliție, unitățile de pompieri sau celelalte autorități publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule, precum și din înștiințarea asiguraților, respectiv a conducătorilor auto vinovați, rezultă răspunderea civilă a deținătorului sau a conducătorului autovehiculului asigurat în producerea pagubei, iar persoana păgubită face dovada prejudiciului suferit.

(2) În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, dacă autoritățile publice nu au reținut elemente determinante cu privire la cauzele și la împrejurările producerii accidentului de autovehicule ori la pagubele cauzate, acestea pot fi dovedite prin orice mijloc legal de probă.

Art. 32. — Despăgubirile nu pot fi stabilite pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători, în cazul în care:

1. persoanele care formulează pretenții de despăgubiri sunt soțul (soția) sau persoane care se află în întreținerea deținătorului sau a conducătorului autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei;

2. persoanele care formulează pretenții de despăgubiri, în cazurile de vătămări corporale sau de deces, sunt copiii, părinții, frații sau surorile deținătorului ori conducătorului autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, și care nu se află în întreținerea acestora;

3. se formulează pretenții de despăgubiri pentru lipsa de folosință a bunului avariat ori distrus, pentru partea respectivă de despăgubire, cu excepția lipsei de folosință a mijloacelor de transport avariate aparținând agenților economici care au ca obiect de activitate transporturi de mărfuri sau de persoane, cu plată, dar numai pentru timpul normal necesar efectuării reparației pagubelor produse la mijloacele de transport. Partea de despăgubire aferentă lipsei de folosință se determină luându-se în calcul tarifele pentru transporturi de mărfuri sau de persoane practicate de păgubit la data producerii pagubei. Sarcina probei aparține păgubitelui și se face cu înscrisuri doveditoare;

4. se formulează pretenții având ca obiect daunele morale;

5. se formulează pretenții de despăgubiri pentru: hârtii de valoare, acte, manuscrise, bijuterii, pietre prețioase, obiecte de artă, obiecte din platină, aur sau argint, mărci poștale, timbre, precum și pentru dispariția sau distrugerea banilor;

6. nu se pot trage concluzii cu privire la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, la cauzele și împrejurările producerii accidentului, precum și la cuantumul pagubelor produse.

Art. 33. — În cazul în care accidentul de autovehicul face obiectul unui proces penal, despăgubirile pot fi stabilite pe baza convenției dintre asigurați, păgubiți și asigurători, în cazul în care:

1. potrivit legii, acțiunea penală poate fi stinsă prin împăcarea părților;

2. deși hotărârea instanței penale a rămas definitivă și irevocabilă, stabilirea despăgubirilor civile ar urma să se facă ulterior;

3. deși acțiunea penală nu poate fi stinsă prin împăcarea părților, sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) s-a dat rechizitoriu de trimitere în judecată sau din actele încheiate de autoritățile publice, semnate fără obiecții de deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, rezultă cu certitudine atât răspunderea civilă a acestora, pagubele cauzate, cât și vinovăția penală a conducătorului auto care urmează să fie trimis în judecată după finalizarea cercetărilor aflate în curs;

b) s-a dat acordul pentru stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurat, persoana păgubită și asigurător;

c) persoana păgubită își ia un angajament scris prin care se obligă să restituie de îndată, parțial sau total, despăgubirea primită, în funcție de hotărârea instanței penale în ceea ce privește fapta, făptuitorul și vinovăția;

d) conducătorul autovehiculului, răspunzător de producerea pagubei, își ia un angajament scris privind recuperarea despăgubirii, în cazul aplicării prevederilor art. 58 din Legea nr. 136/1995.

Art. 34. — La stabilirea despăgubirii, în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, se iau ca bază de calcul pretențiile formulate de persoanele păgubite, avându-se în

vedere prevederile legale privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, fără a se depăși diferența dintre valoarea acestora din momentul producerii accidentului și valoarea rămasă și nici limita maximă a despăgubirilor de asigurare prevăzută în prezentele norme.

Art. 35. — (1) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a avarierii ori distrugerii bunurilor aparținând mai multor persoane în unul și același accident de autovehicul depășește la data producerii accidentului limita maximă prevăzută în actul normativ în vigoare la data producerii accidentului, în care se cuprind și cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă, în limita acestei sume, fiecărei persoane păgubite, proporțional cu raportul dintre limita maximă și totalul cuantumului despăgubirilor.

(2) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a vătămarilor corporale sau a decesului mai multor persoane în unul și același accident de autovehicul depășește la data producerii accidentului limita maximă prevăzută în actul normativ în vigoare la data producerii accidentului, în care se cuprind și cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă în limita acestei sume, proporțional cu prejudiciul suferit de fiecare persoană păgubită, fără însă a se depăși la data producerii accidentului, pentru fiecare persoană vătămată, limita pe persoană prevăzută în actul normativ în vigoare la data producerii accidentului.

A. Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau distrugerii autovehiculor/vehiculelor

Art. 36. — (1) Despăgubirile pentru autovehicule nu pot depăși cuantumul pagubei, diferența dintre valoarea autovehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă și nici valoarea maximă a despăgubirilor prevăzută la art. 10 alin. (1) lit. a).

(2) Prin *valoare rămasă* se înțelege valoarea acelor părți din autovehicul rămase neavariate, fără a se putea depăși 25% din valoarea autovehiculului.

(3) Cuantumul pagubei la autovehicule este egal cu costul reparațiilor părților componente sau pieselor avariate ori cu costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare ca urmare a pagubelor produse prin respectivul accident de autovehicul, stabilite la prețurile practicate de unitățile de specialitate, din care se scade valoarea eventualelor părți rămase neavariate. Prin *unități de specialitate* se înțelege persoanele juridice, legal autorizate, care au în obiectul lor de activitate comercializarea de autovehicule, părți componente, piese înlocuitoare și a materialelor pentru acestea (cu excepția celor în regim de consignație) și/sau executarea de lucrări de întreținere și reparație la autovehicule.

(4) La avarierea unui ansamblu sau subansamblu se ia în considerare înlocuirea numai a părților componente sau a pieselor care au fost avariate.

(5) Prin *părți componente sau piese care necesită înlocuirea* se înțelege numai acelea a căror reparare sau folosire, chiar reparate, nu mai este posibilă din punct de vedere tehnic datorită gradului de avariere a acestora ori, cu toate că repararea este posibilă, costul de reparație, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente, depășesc valoarea de nou a părții componente sau a piesei respective, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente.

(6) Se consideră că a fost necesară revopsirea integrală a autovehiculului atunci când părțile avariate din cauza accidentului reprezintă minimum 50% din suprafața totală exterioară a autovehiculului respectiv.

(7) Prețurile părților componente, ale pieselor înlocuitoare noi și ale materialelor sunt cele practicate de unitățile de specialitate.

(8) În cazurile în care pentru repararea autovehiculelor a fost necesară procurarea directă de către deținător a unor părți componente, piese sau materiale, cu plata în valută, costul acestora este egal cu costul de achiziție prevăzută în actele de cheltuieli prezentate (inclusiv cheltuieli de transport și taxe vamale, exclusiv T.V.A. aferentă), echivalat în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății facturii de către păgubit. În aceste cazuri costul părților componente, pieselor sau materialelor nu va depăși prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate din România, dacă acestea sunt comercializate și în România.

(9) Costul reparațiilor efectuate la autovehicule se stabilește pe baza documentelor eliberate de „unitățile de specialitate”, cu respectarea normelor de timp stabilite de producătorii autovehiculelor.

(10) În cazul în care reparațiile autovehiculului se efectuează în regie proprie sau se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, costul acestora se stabilește pe baza evaluării asigurătorului și, dacă este cazul, a documentelor justificative privind plățile făcute, prezentate ulterior efectuării reparațiilor. În astfel de cazuri cheltuielile cu manopera și costul reparațiilor nu pot depăși, pentru părți componente, piese sau materiale, prețurile de vânzare și tarifele pentru manoperă practicate de „unitățile de specialitate”.

(11) Dacă pentru unele părți componente sau piese ale autovehiculului nu există prețuri practicate de unitățile de specialitate, valoarea de nou a acestora se stabilește pe baza prețurilor din cataloagele pentru piese de schimb sau în lipsă, prin asimilare cu prețurile, din cataloage sau practicate de unitățile de specialitate, pentru părțile componente sau piesele unor autovehicule similare. În cazul în care prețurile din cataloage sunt exprimate în valută, se va calcula echivalentul în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului.

Art. 37. — (1) Valoarea autovehiculului la data producerii accidentului se stabilește scăzându-se din valoarea de nou a acestuia uzura corespunzătoare.

(2) Modalitatea de stabilire a valorii de nou și a uzurii corespunzătoare, prevăzute de prezentele norme, se aplică inclusiv în cazul despăgubirii stabilite prin hotărâre judecătorească.

Art. 38. — Prin *valoarea de nou a autovehiculelor avariate* se înțelege:

a) prețul de comercializare practicat de unitățile de specialitate din România la data producerii accidentului;

b) pentru autovehiculele care nu se comercializează în România, prețul corespunzător din cataloagele de specialitate, echivalat în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului;

c) pentru tipurile de autovehicule la care nu există prețuri stabilite sau pentru tipuri ori modele care nu se mai fabrică, valoarea stabilită prin asimilare cu prețul de vânzare¹⁾, practicat la data accidentului, al unor autovehicule care au caracteristici tehnice similare din producția internă sau externă.

Art. 39. — (1) Uzura autovehiculului avariata se stabilește în raport cu vechimea, utilizarea și starea de întreținere a acestuia la data producerii accidentului. La stabilirea uzurii se ține seama de costul reparațiilor curente sau capitale, inclusiv de costul de înlocuire a părților componente sau a pieselor executate înainte de accident, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului. Valoarea acestora se stabilește în baza documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor sau al înlocuirilor respective.

(2) Criteriile pentru stabilirea uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule sunt cele prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 40. — Se acordă despăgubiri și pentru:

1. acoperirea cheltuielilor făcute în vederea limitării pagubelor, dacă au fost necesare ca urmare a accidentului și sunt probate cu documente justificative;

2. în cazul autovehiculelor avariate care nu se mai pot deplasa prin forța proprie:

a) acoperirea cheltuielilor de transport al autovehiculului (cu excepția cazurilor de daună totală) la unitatea de specialitate din România, cea mai apropiată de locul accidentului, care poate face reparația, sau la locul cel mai apropiat de adăpostire a autovehiculului;

b) cheltuielile de transport până în localitatea de domiciliu a persoanelor care au efectuat voiajul în autovehiculul avariata, fără a se putea depăși tariful prevăzut pentru transportul cu trenul clasa a II-a;

c) cheltuielile de transport al mărfurilor aflate în autovehicul, inclusiv remorca/semiremorca tractată de acesta, până la destinație;

d) cheltuielile prevăzute mai sus trebuie probate cu documente justificative.

Art. 41. — În cazul persoanei păgubite cu domiciliul/sediul în străinătate, deținătoare a autovehiculului înmatriculat în străinătate:

1. dacă reparația s-a efectuat în străinătate, despăgubirile urmând a se plăti în valută, costul reparației este cel prevăzut în documentația de reparație, avându-se în vedere avariile constatate de asigurător, precum și eventualele avarii suplimentare constatate cu ocazia efectuării reparației, dacă producerea acestora se justifică prin dinamica accidentului;

2. în cazul în care reparația s-a făcut în România și se solicită plata despăgubirii în valută, calcularea în valută a costurilor reparației, stabilite în lei, se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data la care păgubitul a efectuat plata facturii de reparații;

3. în cazul în care se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, costul pagubelor se stabilește pe baza evaluării făcute de asigurător, avându-se în vedere constatările reținute de autoritățile publice competente, cercetările efectuate de asigurător în legătură cu dinamica accidentului și întinderea prejudiciului, precum și, dacă este cazul, documentele prezentate ulterior privind plățile efectiv făcute de cel păgubit. Calcularea în valută a despăgubirilor stabilite în lei se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data propunerii făcute de către asigurător persoanei păgubite și acceptate de către aceasta;

4. în cazul în care se solicită plata în lei a despăgubirii stabilită în valută, se va calcula echivalentul în lei al acesteia la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data propunerii făcute de către asigurător persoanei păgubite și acceptate de către aceasta;

5. calcularea în valută a limitelor privind cuantumul despăgubirilor prevăzute în reglementarea în vigoare la data producerii accidentului se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului.

Art. 42. — În cazurile în care despăgubirile urmează să fie recuperate potrivit art. 58 din Legea nr. 136/1995, suma de recuperat reprezintă:

a) despăgubirea stabilită în lei, în cazul în care plata acesteia s-a făcut de către asigurător în lei;

b) despăgubirea stabilită și plătită în valută, echivalată în lei la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data efectuării plății externe de către asigurător.

B. Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului persoanelor

Art. 43. — La stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători, în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane, se au în vedere următoarele:

¹⁾ În lipsa acestor prețuri se pot avea în vedere prețurile corespunzătoare din cataloagele de specialitate.

1. în caz de vătămare corporală:

a) diferența dintre veniturile nete ale persoanei vătămate și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical;

b) venitul mediu lunar net realizat din activități desfășurate de către persoana vătămată, probat cu documente justificative, în cazul persoanelor care nu au calitatea de salariat;

c) salariul de bază minim brut pe țară în cazul persoanelor păgubite aflate la data producerii accidentului în ultimul an de studii sau calificare;

d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident (cheltuieli cu transportul persoanei accidentate, de tratament, de spitalizare, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentație suplimentară, conform prescripțiilor medicale), probate cu documente justificative și care nu sunt suportate din fondurile de asigurări sociale prevăzute de reglementările în vigoare;

e) cheltuieli cu îngrijitori pe perioada incapacității de muncă, dacă prin certificat medical se recomandă acest lucru, însă nu mai mult de salariul de bază minim brut pe țară;

2. în caz de deces:

a) cheltuielile de înmormântare, inclusiv piatra funerară, precum și cele efectuate cu îndeplinirea ritualurilor religioase, probate cu documente justificative;

b) cheltuielile de transport al cadavrului, inclusiv cele de îmbălsămare, probate cu documente justificative, de la localitatea unde a avut loc decesul până la localitatea în care se face înmormântarea;

c) veniturile nete nerealizate și eventuale alte cheltuieli rezultate în perioada de la data producerii accidentului și până la data decesului, prevăzute la pct. 1, dacă acestea au fost cauzate de producerea accidentului.

C. Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, altele decât cele prevăzute la lit. A și D

Art. 44. — (1) Despăgubirile pentru clădiri, construcții sau alte bunuri se stabilesc pe baza prețurilor existente pe piață la data producerii riscului asigurat, în limitele prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a).

(2) În cazul în care persoanele păgubite prezintă documentații tehnice (devize de reparații sau alte evaluări), acestea pot fi luate în considerare la stabilirea despăgubirii, după verificarea prealabilă făcută de asigurator.

D. Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării sau pieririi animalelor

Art. 45. — (1) Despăgubirile pentru animale se stabilesc pe baza valorii pe piața locală a animalului respectiv la data producerii accidentului.

(2) Păgubitul va prezenta o adeverință de la primărie din care să rezulte că este proprietarul animalului respectiv.

(3) În cazul animalelor care se impune a fi sacrificate, iar carnea poate fi valorificată, se va lua în calculul recuperării suma primită pentru cantitatea de carne valorificată.

CAPITOLUL IV

Plata despăgubirilor

Art. 46. — (1) Asiguratorul va efectua plata despăgubirilor în termen de cel mult 20 de zile calendaristice de la data depunerii de către persoana păgubită a ultimului document necesar finalizării dosarului de daune.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care în drepturile persoanei păgubite s-a subrogat asiguratorul acesteia conform prevederilor art. 22 din Legea nr. 136/1995, astfel:

a) dacă nu există obiecții asupra sumelor solicitate, acestea se vor achita în cel mult 20 de zile calendaristice;

b) dacă există obiecții asupra acestor sume, acestea se vor comunica solicitantului în termen de cel mult 15 zile calendaristice, urmând ca în termen de cel mult 20 de zile

calendaristice de la soluționarea obiecțiilor să se efectueze plata.

(3) Față de termenele prevăzute mai sus asiguratorul de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule va reactualiza cuantumul despăgubirii cu o cotă procentuală de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere în efectuarea plăților.

Art. 47. — (1) O dată cu încasarea despăgubirii persoana păgubită va menționa în scris că a fost integral despăgubită pentru pagubele suferite și că nu mai are nici o pretenție de la asigurator în legătură cu paguba respectivă.

(2) În situația efectuării plății de către asigurator direct în contul bancar al persoanei păgubite, aceasta se consideră a fi integral despăgubită dacă în termen de 30 de zile de la data intrării sumei în contul său bancar nu a notificat asiguratorului eventualele obiecții referitoare la cuantumul despăgubirii.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 48. — (1) În cazurile în care nu s-a realizat convenția și despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, asiguratorul va acorda despăgubiri fără a mai fi necesară încuviințarea asiguratului, în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă, irevocabilă și investită cu formulă executorie, cu respectarea prevederilor Legii nr. 136/1995 și ale prezentelor norme.

(2) În cazul obligării la prestații bănești periodice sumele stabilite în condițiile prevăzute la alin. (1) se vor plăti până la reducerea sau încetarea stării de nevoie sau a incapacității de muncă, ținându-se seama de deciziile de pensionare, certificatele medicale și de alte dovezi care stabilesc aceste situații, cu respectarea limitelor maxime de despăgubire prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b).

Art. 49. — În cazul în care după plata despăgubirilor pentru vătămări corporale, stabilite prin hotărâre a organului de jurisdicție competent, intervine decesul victimei ca urmare a aceluiași accident, se vor stabili despăgubiri pe baza convenției dintre părți pentru cheltuielile prevăzute la art. 43 pct. 2.

Art. 50. — Convenția dintre asigurați, persoanele păgubite și asiguratorii are caracter total, necondiționat, definitiv și stinge toate pretențiile decurgând din pagubele care erau sau puteau fi cunoscute la data realizării convenției, pentru pagubele ce s-au acoperit pe această cale, cu excepția situației în care ulterior plății despăgubirii pentru vătămări corporale starea persoanei păgubite s-a agravat ori a intervenit decesul acesteia, ca urmare a aceluiași accident.

Art. 51. — Asiguratorii autorizați pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule sunt obligați să comunice asiguraților condițiile privind această asigurare, prevăzute de prezentele norme.

Art. 52. — Pentru respectarea intereselor asiguraților Comisia de Supraveghere a Asiguraților, prin atribuțiile sale, analizează și rezolvă eventualele reclamații primite de la asigurați sau alte persoane fizice și juridice care apelează la serviciile asiguratorilor sau brokerilor de asigurare, putând lua măsuri împotriva nerespectării condițiilor prevăzute în prezentele norme, potrivit art. 54.

Art. 53. La primirea despăgubirii pe baza convenției persoana păgubită își ia un angajament scris, prin care se obligă să restituie de îndată despăgubirea primită, în cazul în care actele încheiate de organele de poliție, de unitățile de pompieri sau alte autorități competente să cerceteze accidentele de autovehicule sunt anulate.

Art. 54. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme de către societățile de asigurare se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 8 și 39 din Legea nr. 32/2000.

Art. 55. — Anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7a) și 7b) fac parte integrantă din prezentele norme.

CRITERII

pentru stabilirea uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule

Art. 1. — (1) Pentru stabilirea valorii autovehiculelor la data producerii evenimentului asigurat, din valoarea de nou a acestora se scade uzura valorică. Prin *uzură valorică* se înțelege acea parte din valoarea autovehiculului ce se pierde prin vechime, întrebuințare sau stare de întreținere.

(2) Uzura valorică se calculează prin aplicarea unui coeficient de uzură asupra valorii de nou a autovehiculului la data producerii evenimentului asigurat.

(3) Coeficientul de uzură se stabilește în funcție de gradul de întrebuințare (parcurs) a autovehiculului, exprimat în kilometri, precum și de vechimea în exploatare, exprimată în unități de timp (ani), diferențiată pe categorii de autovehicule, potrivit tabelelor coeficienților de uzură nr. 1 și 2.

(4) Pentru stabilirea coeficientului de uzură a unui autovehicul sunt necesare:

a) data introducerii în exploatare de nou a autovehiculului respectiv, menționată în documentele de identificare a acestuia (carte de identitate, certificat de înmatriculare etc.) sau, în lipsă, anul de fabricație de pe placa de origine a autovehiculului;

b) parcursul în kilometri realizat de autovehiculul respectiv de la data introducerii lui în exploatare de nou și până la data producerii evenimentului asigurat.

Art. 2. — (1) Pentru autovehiculele la care se cunosc datele menționate la art. 1 alin. (4), pentru stabilirea coeficientului de uzură a autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia corespunzătoare vechimii în exploatare (în ani) și coloana corespunzătoare stării de întreținere medie (coeficienții de uzură din această coloană au fost determinați pentru un parcurs mediu anual de 10.000 km), la intersecția cărora se va găsi coeficientul de uzură respectiv.

(2) În cazul în care există diferențe între parcursul real și cel rezultat utilizându-se media anuală, coeficientul corespunzător stării de întreținere medie se va corecta cu 0,6% pentru fiecare 1.000 km*), fără a se putea depăși coeficienții corespunzători stărilor de întreținere bună sau satisfăcătoare.

Art. 3. — (1) Pentru autovehiculele la care nu se cunoaște parcursul (km) realizat până la data producerii evenimentului asigurat sau acesta nu este în concordanță cu starea tehnică a autovehiculului respectiv, coeficientul de uzură a autovehiculului avariat se stabilește în funcție de vechimea în exploatare și starea de întreținere a acestuia, prevăzute în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2.

(2) Starea de întreținere a unui autovehicul se clasifică în: bună, medie și satisfăcătoare.

(3) Stabilirea stării de întreținere a autovehiculului se face potrivit stării acestuia dinainte de producerea evenimentului asigurat, pe baza criteriilor de mai jos:

a) **stare de întreținere bună**

Autovehiculul prezintă: integritatea elementelor caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți; vopseaua intactă, fără exfolieri sau urme aparente de rugină a tablei; tapițeria fără pete, urme de uzură prematură sau rupturi; cauciucuri uzate uniform, fără să prezinte uzuri accentuate pe flancuri

ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul fără scurgeri de ulei pe părțile laterale sau pe capota-jele interioare ale spațiului afectat acestuia;

b) **stare de întreținere medie**

Autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecție sau capacelor de roți până la 10 dm² însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei în ceea ce privește luciul, cu urme de rugină aparentă pe o suprafață totală până la 10 dm², cu exfolieri pe o suprafață totală până la 0,5 cm² sau orice alte zgârieturi; pete pe tapițeria scaunelor;

c) **stare de întreținere satisfăcătoare**

Autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți mai mari de 10 dm² însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei, pierderea totală a luciului, cu exfolieri pe o suprafață totală mai mare de 0,5 cm², cu urme pronunțate de rugină aparentă și zgârieturi; tapițeria deteriorată și murdară; cauciucurile uzate neuniform, cu accentuări pe unul dintre flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul cu urme de ulei pe părțile superioare și laterale ca urmare a scurgerilor la capacul distribuției, al chiulasei sau pe lângă garniturile de etanșare; joc mare la volanul direcției.

(4) Cunoscându-se data introducerii în exploatare de nou și starea sa de întreținere justificată tehnic, pentru stabilirea coeficientului de uzură a autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia orizontală corespunzătoare vechimii în exploatare (în ani) a acestuia și se stabilește un coeficient de uzură cuprins între cei corespunzători stării de întreținere bună și satisfăcătoare.

Art. 4. — (1) Pentru autovehiculele care aveau executate înainte de data producerii evenimentului asigurat reparații curente, inclusiv înlocuiri ale părților componente sau ale pieselor originale, stabilirea coeficientului de uzură se face pe baza relației:

$$U_r = U \times K,$$

în care:

U_r = coeficientul de uzură recalculat al autovehiculului;

U = coeficientul de uzură rezultat din tabelele coeficienților de uzură, în baza datelor menționate mai sus;

K = coeficientul de corecție a uzurii $(A-a)/A$,

în care:

A = valoarea de nou a autovehiculului avariat;

a = costul total al reparațiilor curente, inclusiv al înlocuirilor de părți componente sau de piese originale executate înainte de data producerii evenimentului asigurat, exclusiv cele efectuate ca urmare a unor accidente sau a unor defecte de fabricație, pentru menținerea sau îmbunătățirea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului, în baza documentațiilor privind costul efectiv al acestora.

(2) Nu se pot lua în calcul coeficienții de uzură (U) inferiori coeficienților minimali sau superiori celor maximali, pentru vechimea în exploatare, parcursul realizat și starea de întreținere a autovehiculului avariat, prevăzuți în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2**).

*) Corecția se va face prin adunare, dacă parcursul real este mai mare de 10.000 km/an, ori prin scădere, dacă parcursul real este mai mic.

**) Tabelele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

TABELUL COEFICIENTILOR DE UZURA Nr. 1
 pentru autovehicule a caror masa totala maxima autorizata nu depaseste 3,5 t si pentru cele al caror
 numar de locuri pe scaune nu este mai mare de 9

Ani	Coeficient de uzura (%)		
	Stare de intretinere buna	Stare de intretinere medie	Stare de intretinere satisfacatoare
1	0	4	6
	5	9	13
2	12	18	28
	18	28	35
3	23	33	40
	26	37	45
4	30	42	50
	34	45	53
5	37	48	56
	41	52	59
6	45	55	62
	48	58	65
7	51	62	69
	53	65	72
8	56	67	75
	58	70	78
9	60	72	80
	61	73	82
10	62	74	84
	63	75	85
peste 10	63	75	85

NOTA: Coeficientii de uzura din tabel, corespunzatori anilor de vechime, sunt stabiliti diferentiat, pe acesti ani, pentru jumatate de an si pentru un an intreg de vechime.

TABELUL COEFICIENTILOR DE UZURA Nr. 2
 pentru autovehicule a caror masa totala maxima autorizata depaseste 3,5 t si pentru cele al caror
 numar de locuri pe scaune este mai mare de 9

Ani	Coeficient de uzura (%)		
	Stare de intretinere buna	Stare de intretinere medie	Stare de intretinere satisfacatoare
1	0	5	7
	6	10	15
2	12	20	27
	18	25	34
3	23	30	39
	28	35	44
4	33	40	48
	37	45	52
5	41	49	56
	44	52	60
6	47	55	63
	50	58	65
7	53	60	68
	55	64	70
8	58	66	72
	60	68	74
9	63	70	76
	65	71	77
10	66	73	79
	67	74	80
11	68	75	82
	69	76	83
12	70	77	84
	71	78	85
peste 12	71	78	85

NOTA: Coeficientii de uzura din tabel, corespunzatori anilor de vechime, sunt stabiliti diferentiat, pe acesti ani, pentru jumatate de an si pentru un an intreg de vechime.

**NIVELUL PRIMELOR DE ASIGURARE PENTRU ASIGURAREA OBLIGATORIE DE RĂSPUNDERE CIVILĂ PENTRU PAGUBE PRODUSE TERȚILOR
PRIN ACCIDENTE DE AUTOVEHICULE, PENTRU ANUL 2003**

I. *) În cazul persoanelor care dețin autovehicule înmatriculate în România

Nr. crt	Felul autovehiculului	01 ianuarie - 31 decembrie		01 ianuarie - 31 mai		01 iunie - 31 decembrie	
		Pers. fizice	Pers. juridice	Pers. fizice	Pers. juridice	Pers. fizice	Pers. juridice
1	Autoturisme (inclusiv autoturisme de teren și automobile mixte a căror masă maximă autorizată nu depășește 3,5 t) autosanitare, auto rutiere, având cap cilindrică:						
	a) până la 1200 cmc	858,000	1,021,000	366,000	432,000	492,000	589,000
	b) între 1201-1400 cmc	982,000	1,269,000	411,000	534,000	571,000	735,000
	c) între 1401-1600 cmc	1,172,000	1,714,000	501,000	729,000	671,000	985,000
	d) între 1601-1800 cmc	1,279,000	1,865,000	547,000	793,000	732,000	1,072,000
	e) între 1801-2000 cmc	1,647,000	2,245,000	685,000	944,000	962,000	1,301,000
	f) peste 2000 cmc	1,969,000	2,719,000	827,000	1,152,000	1,142,000	1,567,000
2	Autovehicule pentru transport de persoane (inclusiv autospecializate pentru transport de persoane)						
	a) între 10-17 locuri pe scaune, inclusiv cel al conducătorului	2,610,000	3,092,000	1,094,000	1,288,000	1,516,000	1,804,000
	b) peste 18 locuri pe scaune, inclusiv cel al conducătorului	4,725,000	5,606,000	1,969,000	2,343,000	2,756,000	3,263,000
	c) tramvaie, troleibuze	-----	4,493,000	-----	1,872,000	-----	2,621,000
3	Motocicliuri cu sau fara atas	688,000	1,124,000	293,000	462,000	395,000	662,000
4	Tractoare rutiere avînd puterea motorului:						
	a) până la 45 CP inclusiv	580,000	580,000	241,000	241,000	339,000	339,000
	b) peste 45 CP	2,804,000	2,804,000	1,180,000	1,180,000	1,624,000	1,624,000
5	Alte autovehicule decât cele menționate la pct 1-4, a căror masă totală maximă autorizată este de:						
	a) până la 2.300 kg	1,703,000	2,452,000	719,000	1,028,000	984,000	1,424,000
	b) între 2.301-3.500 kg	2,677,000	3,371,000	1,124,000	1,410,000	1,553,000	1,961,000
	c) între 3.501-7.500 kg	3,659,000	4,214,000	1,554,000	1,755,000	2,105,000	2,459,000
	d) între 7.501-16.000 kg	4,493,000	5,606,000	1,872,000	2,343,000	2,621,000	3,263,000
	e) peste 16.000 kg	5,606,000	7,290,000	2,343,000	3,051,000	3,263,000	4,239,000

*) a) Primele de asigurare se plătesc numai pentru autovehicule. Pentru remorci, semiremorci și atașe nu se plătesc prime de asigurare.

b) Primele de asigurare prevăzute mai sus se plătesc și pentru fiecare număr de circulație de probă.

c) Primele de asigurare aferente perioadelor stabilite mai sus se încasează la cuantumul prevăzut, fără a fi posibilă fracționarea acestuia, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 5 alin. (2) din norme.

d) Pentru toate autovehiculele care nu sunt menționate expres la pct. 1 se vor aplica tarifele de la pct. 5 (autoutilitare, autoturisme, autocamioane, autospecializate).

II. *) În cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate sau ale căror asigurări expiră în perioada în care se află pe teritoriul României

	Felul autovehiculului	Prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2003, pentru fiecare autovehicul înmatriculat în străinătate (lei)
1.	Autoturisme	2,317,000
2.	Motocicliuri	893,000
3.	Alte autovehicule decât autoturisme și motocicliuri, inclusiv remorci și semiremorci	5,703,000

*) Primele de asigurare se plătesc numai pentru autovehicule. Pentru remorci, semiremorci și atașe nu se plătesc prime de asigurare.

Societatea de asigurări (denumire, adresa, cod fiscal, tel / fax)			
Serie polița RCA			
Număr polița RCA			
DATE:	Asigurat	Utilizator	
	Adresa	Adresa	
	Cod fiscal / Cod numeric personal		Cod fiscal / Cod numeric personal
	Autovehicul		
		categoria	
		marca	
		tipul	
	Capacitatea cilindrica		
	Numărul de locuri		
	Masa totala maxima autorizata		
	Numărul de înmatriculare		
	Seria de șasiu		
	Valabilitate asigurare		
	Putere motor kW		
	Anul fabricației		

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

CONTUL TEHNIC AFERENT ASIGURĂRILOR GENERALE, ÎNCHEIAT LA DATA DE 31 OCTOMBRIE 2002
(model)

Denumire indicatori	Nr. Crt.	Realizări aferente perioadei 1 ianuarie—31 octombrie 2002
1. Venituri din prime nete de reasigurări		
a) venituri din prime brute subscrise din care:		
- venituri din prime brute subscrise pentru RCA	01	
b) prime cedate în reasigurare	02	
c) variația rezervei de prime din care:		
- variația rezervei de prime pentru RCA	03	
d) variația rezervei de prime, cedate în reasigurare	04	
TOTAL (rd.01-02-03+04)	05	
Cota din venitul net (diferența între veniturile și cheltuielile din plasamente) al plasamentelor transferată din contul netehnic	06	
3. Alte venituri tehnice, nete de reasigurare	07	
4. Cheltuieli cu daunele, nete de reasigurare		
a) daune plătite :	08	
- sume brute, din care:		
- sume brute pentru RCA	09	
- partea reasiguratorilor	10	
b) variația rezervei de daune, nete de reasigurare: din care:		
- variația rezervei de daune pentru RCA		
- variația rezervei de daune neavizate pentru RCA	11	
TOTAL (rd. 09-10+11)	12	
5. Variația altor rezerve tehnice, nete de reasigurare, din care:		
a) Variația rezervei pentru riscuri neexpirate	13	
b) Variația rezervei de catastrofă	14	

**) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

c) Variația altor rezerve tehnice	15	
TOTAL (rd 13+14+15)	16	
6. Variația rezervei pentru participare la beneficii și risturnuri	17	
7. Cheltuieli de exploatare nete		
a) cheltuieli de achiziție, din care - cheltuieli de achiziție pentru RCA	18	
b) variația sumei cheltuielilor de achiziție reportate din care: - variația sumei cheltuielilor de achiziție reportate pentru RCA	19	
c) cheltuieli de administrare	20	
d) comisioane primite de la reasiguratori și participări la beneficii	21	
TOTAL (rd 18+19+20-21)	22	
8. Alte cheltuieli tehnice, nete de reasigurare	23	
9. Variația rezervei de egalizare		
suma bruta	24	
partea reasuratorilor	25	
TOTAL (rd. 24-25)	26	
10. Rezultat tehnic al asigurării generale		
Profit (rd. 05+06+07-12-16-17-22-23-26)	27	
Pierdere (rd. 12+16+17+22+23+26-05-06-07)	28	

Președinte/Director general,

Întocmit,

(Numele, prenumele președintelui/directorului general
și ștampila unității)

(Numele, prenumele
și semnătura)

ANEXA Nr. 5*)
la norme

Societatea:
Adresa:
Cod fiscal:
Tel / fax (sediul central):

Nr. crt.	Unități teritoriale / județe (sucursala, agenție)	Personalul specializat în activitatea de constatare și lichidare a daunelor – nume și prenume, funcția, specialitatea / sucursala, agenție	Structura de lucru / sucursala, agenție pentru plata despăgubirilor	Adrese și numere de telefon / fax utile (fixe, mobile)
1	Alba			
2	Arad			
3	Argeș			
4	Bacău			
5	Bihor			
6	Bistrița-Năsăud			
7	Botoșani			
8	Brașov			
9	Brăila			
10	București			
11	Buzău			
12	Caras- Severin			
13	Cluj			
14	Clărași			
15	Constanța			
16	Covasna			
17	Dâmbovița			
18	Dolj			
19	Galați			
20	Giurgiu			
21	Gorj			
22	Harghita			
23	Hunedoara			
24	Ialomița			
25	Iași			
26	Ifov			
27	Maramureș			
28	Mehedinți			
29	Mureș			
30	Neamț			
31	Olt			
32	Prahova			
33	Satu – Mare			
34	Sălaj			
35	Sibiu			
36	Suceava			
37	Teleorman			
38	Timiș			
39	Tulcea			
40	Vaslui			
41	Vâlcea			
42	Vrancea			

Data:

Semnătura,

Președinte / Director General

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 6
la norme

DECLARAȚIE

Subsemnatul/subsemnata, președinte/director general și reprezentant legal al Societății Comerciale....., cu sediul în....., persoană juridică română, înregistrată la registrul comerțului..... sub nr., cod unic de înregistrare....., autorizată conform Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările ulterioare, în data de....., solicit autorizarea pentru a practica asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în anul 2003 și, în consecință, declar pe propria răspundere următoarele:

- Societatea de asigurare și organele de conducere ale acesteia se angajează să respecte întocmai prevederile Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor care vor practica această asigurare în anul 2003, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 9/2002, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. din.....
- Pentru fiecare unitate (sucursală, agenție) societatea de asigurare dispune de personal propriu, cu experiență în activitatea de constatare și de lichidare a daunelor auto și totodată la cel puțin una dintre unitățile teritoriale din fiecare județ efectuează plăți de despăgubire.
- Societatea de asigurare dispune de tehnică de calcul și soft adecvate, conform documentației depuse în dosarul de autorizare, respectând prevederile art. 13 lit. h) din normele sus-menționate.
- În cazul în care nu vor respecta cumulativ cele declarate mai sus, societatea de asigurare și organele de conducere ale acesteia urmează a fi sancționate conform prevederilor legale în vigoare.

Data.....

Semnătura

.....

ANEXA Nr. 7a*)
la normeSOCIETATEA.....
LUNA.....2003

PERSOANE FIZICE

A. Prime incasate, cumulat de la inceputul anului de subscriere: _____

mii Lei

Nr.crt. B(1)	Nr. contracte cumulat de la inceputul anului de subscriere B(2)	Volum prime incasate cumulat de la inceputul anului de subscriere B(3)	Nr. de contr. valabile pana la 31.12.2003 cumulat de la inceputul anului de subscriere B(4)	Volum de prime incasate pt. contractele valabile pana la data de 31.12.2003 cumulat de la inceputul anului de subscriere B(5)	Nr. de contr. valabile pana la 31.05.2003 cumulat de la inceputul anului de subscriere B(6)	Volum de prime incasate pt. contractele valabile pana la data de 31.05.2003 cumulat de la inceputul anului de subscriere B(7)	Nr. de contr. cu valabilitate pe o luna de zile cumulat de la inceputul anului de subscriere B(8)	Volum de prime incasate pt. contractele cu valabilitate pe o luna de zile cumulat de la inceputul anului de subscriere B(9)	Nr. daune avizate cumulat de la inceputul anului de subscriere B(10)	Despagubiri platite cumulat de la inceputul anului de subscriere (mii lei) B(11)		Nr. daune nelichidate cumulat de la inceputul anului de subscriere B(12)	Rezerva aferenta daunelor nelichidate (mii lei) B(13)
										Vatamari corporale	Daune materiale		
1a)													
1b)													
1c)													
1d)													
1e)													
1 f)													
2a)													
2b)													
2c)													
3													
4a)													
4b)													
5a)													
5b)													
5c)													
5d)													
5e)													
II.1													
II.2													
II.3													
TOTAL													

*) Anexa nr. 7a) este reprodusă în facsimil.

SOCIETATEA.....
LUNA.....2003

PERSOANE JURIDICE

A. Prime incasate, cumulat de la inceputul anului de subscriere: _____

mii Lei

B.

Nr.crt. B(1)	Nr. contracte cumulat de la inceputul anului de subscriere B(2)	Volum prime incasate cumulat de la inceputul anului de subscriere B(3)	Nr. de contr. valabile pana la 31.12.2003 cumulat de la inceputul anului de subscriere B(4)	Volum de prime incasate pt. contractele valabile pana la data de 31.12.2003 cumulat de la inceputul anului de subscriere B(5)	Nr. de contr. valabile pana la 31.05.2003 cumulat de la inceputul anului de subscriere B(6)	Volum de prime incasate pt. contractele valabile pana la data de 31.05.2003 cumulat de la inceputul anului de subscriere B(7)	Nr. de contr. cu valabilitate pe o luna de zile cumulat de la inceputul anului de subscriere B(8)	Volum de prime incasate pt. contractele cu valabilitate pe o luna de zile cumulat de la inceputul anului de subscriere B(9)	Nr. daune avizate cumulat de la inceputul anului de subscriere B(10)	Despagubiri platite cumulat de la inceputul anului de subscriere (mii lei) B(11)		Nr. daune nelichidate cumulat de la inceputul anului de subscriere B(12)	Rezerva aferinta daunelor nelichidate (mii lei) B(13)
										Vatamari corporale	Daune materiale		
1a)													
1b)													
1c)													
1d)													
1e)													
1 f)													
2a)													
2b)													
2c)													
3													
4a)													
4b)													
5a)													
5b)													
5c)													
5d)													
5e)													
II.1													
II.2													
II.3													
TOTAL													

*) Anexa nr. 7b) este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro